

Γιατί δεν τιμωρεί ο Θεός τους ασεβείς;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Πολλοί συνάνθρωποι μας αναρωτιούνται σήμερα γιατί άνθρωποι αμαρτωλοί (εφόσον υπάρχει Θεός), άνθρωποι που εμπορεύονται τις ζωές άλλων ανθρώπων, δεν τιμωρούνται απ'τον Θεό, αλλά αντιθέτως ζουν και βασιλεύουν. Ζούν εις βάρος των φτωχών οικογενειών και όχι μόνο. Απαντήσεις δύσκολα θα δοθούν και γι'αυτό οι απόψεις και οι συμπεριφορές ποικίλλουν και συστηματικά διαφοροποιούνται. Έτσι επιτυγχάνεται η διάσπαση ενός πληγωμένου κοινωνικά σώματος και η απομόνωση αποτελεί μονόδρομο στη περιοχή του ατομισμού. Και για να είμαι ειλικρινής δεν το βρίσκω οξύμωρο αλλά απόλυτα φυσιολογικό. Δυστυχώς οι μέρες μας δεν φημίζονται για τη καλλιέργεια του εσωτερικού ανθρώπου και η αυτογνωσία μέσα από φιλοσοφικές σκέψεις έχει κατακτήσει χόμπι για λίγους και εκλεκτούς. «Εδώ το στομάχι μας είναι άδειο, αδελφέ, κι εσύ μας μιλάς για φιλοσοφικούς στοχασμούς;», εύλογα θα έθετε το ερώτημα κάποιος. Όμως τα ερωτήματα είναι αυτά που μένουν, και αυτό που απομένει είναι η καλλιέργεια τους μέσα σ'ένα πλαίσιο συλλογικότητας που θα μπορούσε να αποφέρει ένα δημιουργικό αποτέλεσμα.

Πέρα όμως απ'αυτά, εγώ απευθύνομαι κυρίως σε Χριστιανούς. Όχι γιατί αρέσκομαι στην οπαδοποίηση και στη δημιουργία μιας πριβέ ομάδας, αλλά γιατί οι Χριστιανοί

είναι αυτοί που έχουν εναποθέσει την ελπίδα τους στο Θεό. Και είναι κρίμα να βλέπει κανείς Χριστιανούς με σβησμένη λαμπάδα, λόγω εξωτερικών επιδράσεων, που επηρεάζουν όμως τη καθημερινότητά μας. Και φυσικά αυτό δεν το αρνούμαι αλλά το ασπάζομαι. Να σκανδαλίζεται όμως ο Χριστιανός και να σβήνει η ελπίδα του, θυσιάζοντας μαζί και την πίστη στο βωμό της αδικίας του κόσμου αυτού, είναι κάτι που με λυπεί αφάνταστα. Γι'αυτό λοιπόν βρήκα έναν ωραίο λόγο (απόσπασμα), που θα ήθελα να δημοσιεύσω και νομίζω, πως κάποιες απαντήσεις δίνει. Μας έρχεται απο πολύ μακριά αλλά η Φωνή Του στάθηκε πιο δυνατή στο πέρασμα του χρόνου και έρχεται να βοηθήσει αυτούς που οι δυσκολίες γονάτισαν...Έρχεται να βοηθήσει αυτούς που φωνάζουν «γιατί», και η προσευχή τους αναμένει μια απάντηση. Δεν έχω σκοπό να φλυαρήσω άλλο, αλλά ήρθε η ώρα να παραδώσω τη σκυτάλη στον Ιερό Χρυσόστομο.

Απόσπασμα ομιλίας, περί Μετάνοιας

«Ο σκοπός του Θεού, που δείχνει μακροθυμία για τους αμαρτωλούς, είναι διπλός με στόχο τη σωτηρία · επιδιώκει τη σωτηρία αυτών αφού πρώτα μετανοήσουν, και επιφυλάσσει την ευεργεσία για τους απογόνους τους που πρόκειται να ζήσουν ενάρετα. Και για να επαναλάβω το λόγο, ο Θεός μακροθυμεί, ώστε και εκείνος που αμαρτάνει να μετανοήσει, και να μη αποκλείσει τη σωτηρία των τέκνων τους. Γιατί, κι αν ακόμη αυτός που αμαρτάνει δεν πρόκειται να μετανοήσει, ευσπλαχνίζεται πολλές φορές τη ρίζα, για να φυλάξει τους καρπούς · πολλές φορές μάλιστα, όπως είπα προηγουμένως, μεταβάλλει και την ίδια την ρίζα · όταν όμως εκείνη περιπέσει σε πλήρη κακία, ο Θεός αναβάλλει προς ωφέλεια την τιμωρία, περιμένοντας τη σωτηρία εκείνων που μετανοούν · και άκουε πως. Ο πατέρας του Αβραάμ Θάρα ήταν προσκυνητής των ειδώλων, αλλά δεν τιμώρησε εδώ την ασέβεια του και πολύ σωστά. Γιατί, εάν προλάβαινε ο Θεός και έκοβε τη ρίζα, από που θα βλάσταινε ο τόσος μεγάλος καρπός της πίστεως; Τι υπάρχει πιο μοχθηρό από τον Ησαύ; [...] Εάν λοιπόν ήταν πόρνος και αδελφοκτόνος και βέβηλος και μισημένος, γιατί δεν αφανίζεται; γιατί δεν εξολοθρεύεται; γιατί δεν δέχεται αμέσως την κατάλληλη τιμωρία; Γιατί; Καλό είναι να πούμε και την αιτία. Εάν εξολοθρευόταν, θα έχανε ο κόσμος μέγιστο καρπό δικαιοσύνης και άκουε ποιον. «Ο Ησαύ γέννησε τον Ραγουήλ, ο Ραγουήλ τον Ζαρά, ο Ζαρά τον Ιώβ» (Γεν.36) Βλέπεις πόσο μεγάλο άνθος υπομονής θα εξαφανιζόταν, εάν επενέβαινε ο Θεός και τιμωρούσε τη ρίζα;

Σ'όλα τα πράγματα λοιπόν ν'αποδέχεσαι αυτή τη θεωρία. Γι'αυτό δείχνει μακροθυμία προς τους Αιγυπτίους που ήταν βλάσφημοι αφάνταστα, για χάρη των Εκκλησιών που ανθούν τώρα στην Αίγυπτο, για χάρη των μοναστηριών και εκείνων που προτίμησαν τον αγγελικό βίο. Γιατί, όπως λένε οι γνώστες των κοινών νόμων

και όπως προστάζουν οι νόμοι των Ρωμαίων, την έγκυο γυναίκα, αν κάποτε πέσει σε παράπτωμα που τιμωρείται με θάνατο, να μη θανατώνεται προηγουμένως, προτού γεννήσει αυτό που κυοφορεί · και πολύ σωστά · γιατί δεν έκριναν δίκαιο, εκείνοι που νομοθέτησαν ορθά τους νόμους, να εξαφανισθεί μαζί με την αμαρτωλή και το αναμάρτητο. Εάν οι ανθρώπινοι νόμοι δείχνουν ευσπλαχνία για εκείνους που δεν έπραξαν κανένα αμάρτημα, δεν είναι πολύ περισσότερο εύλογο να φυλάξει ο Θεός τη ρίζα, επιφυλάσσοντας την ευεργεσία από τη μετάνοια για καρπούς; Θεώρησε λοιπόν σε παρακαλώ την ευεργεσία από τη μετάνοια και για εκείνους που αμαρτάνουν · γιατί και γι'αυτούς ισχύει ο ίδιος λόγος φιλανθρωπίας. Αν προλάβαινε η τιμωρία τη διόρθωση, ο κόσμος θα χανόταν και θα καταστραφόταν εντελώς · αν ήταν ταχύς ο Θεός για τιμωρία δεν θα αποκτούσε η Εκκλησία τον Παύλο, δεν θα κέρδιζε αυτόν τον τέτοιο και τόσο μεγάλο άνδρα. Γι'αυτό λοιπόν παράβλεπε τις βλασφημίες του, για να μας δείξει τον μετανοούντα. Η μακροθυμία του Θεού έκαμε τον διώκτη κήρυκα · η μακροθυμία του Θεού μετέβαλε τον λύκο σε ποιμένα· η μακροθυμία του Θεού έκαμε τον τελώνη ευαγγελιστή· η μακροθυμία του Θεού ελέησε όλους εμάς, μας μετέβαλε όλους, μας μετέστρεψε όλους...Ο Θεός είναι αγαθός προς όλους, ιδιαίτερα όμως δείχνει τη μακροθυμία του προς εκείνους που αμαρτάνουν».

Ι.Χρυσόστομος, ΕΠΕ 30

Πηγή: monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr